

Prezidents
Dīters F. Uhtdorfs
otrais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Brāli, es esmu uzņēmies saistības

Divi jauni brāļi stāvēja nelielas klints virsotnē, kas pacēlās pāri zila ezera tīrajiem ūdeņiem. Tā bija populāra niršanas vieta, un brāļi bieži bija runājuši par lekšanu ūdenī — kā viņi bija redzējuši to darām citus.

Lai arī viņi abi gribēja ielekt ūdenī, tomēr neviens no viņiem negribēja būt pirmais. Klints nemaz nebija tik augsta, bet šiem diviem jaunajiem zēniem katru reizi, kad tie liecās uz priekšu, lai paskatītos lejā, klints augstums šķita pieaugam — un viņu drosme drīz vien pazuda.

Beidzot viens no brāļiem ar vienu kāju uzkāpa uz klints nogāzes un apņēmīgi spēra soli uz priekšu. Taču tajā brīdī viņa brālis čukstēja: „Varbūt mums vajadzētu pagaidīt līdz nākamai vasarai?”

Taču inerce pirmo brāli jau stūma uz priekšu. „Brāli,” viņš atbildēja, „es esmu uzņēmies saistības!”

Viņš ar šļakatām ieleca ūdenī un ātri iznīra ar uzvaras saucieni. Otrais brālis viņam tūlīt sekoja. Pēc tam viņi abi smējās par pirmā brāļa pēdējiem vārdiem, pirms viņš ienīra ūdenī: „Brāli, es esmu uzņēmies saistības.”

Saistību uzņemšanās ir līdzīga niršanai ūdenī. Vai nu jūs esat uzņēmušies saistības vai arī neesat. Vai nu jūs sperat soli uz priekšu vai arī stāvat nekustīgi. Trešā varianta nav. Mēs visi saskaramies ar brīžiem, kad ir jāpieņem lēmums, kas izmainīs visu mūsu atlikušo dzīvi.

Kā Baznīcas locekļiem mums sev ir jāuzdod jautājums: „Vai es niršu vai tikai palikšu stāvam uz klints malas? Vai es speršu soli uz priekšu vai arī tikai pārbaudīšu ūdens temperatūru ar saviem kāju pirkstgaliem?”

Daži grēki tiek izdarīti tāpēc, ka mēs rikojamies nepareizi, citi grēki tiek izdarīti tāpēc, ka mēs neko nedarām. Tikai daļēja nodošanās evaņģēlijam var atnest vilšanos, bēdas un vainas apziņu. Tam nevajadzētu attiekties uz mums, jo mēs esam derības ļaudis. Mēs noslēdzam derības ar To Kungu, kad tiekam kristīti un kad ieejam Tā Kunga namā. Virieši noslēdz derības ar To Kungu, kad viņi tiek ordinēti priesterībā. Nekas nevar būt svarīgāks par saistību ievērošanu, kuras mēs esam noslēguši ar To Kungu. Atcerēsimies Rahēles un Leas atbildi Jēkabam Vecajā Derībā. Tā bija vienkārša un tieša atbilde, un parādīja, ka viņas ir uzņēmušās saistības: „Tad nu dari visu, ko Dievs tev ir sacījis” (1. Mozus 31:16).

Tie, kuri ir tikai daļēji uzņēmušies saistības, var sagaidīt, ka tikai daļēji saņems liecības, prieka un miera svētības. Debesu logi var būt tikai daļēji atvērti viņiem. Vai tas nebūtu mulķīgi domāt šādi: „Tagad es uzņemšos saistības par 50 procentiem, bet kad Kristus parādīsies Otrajā Atnākšanā, es uzņemšos saistības par 100 procentiem?”

Nodošanās mūsu derībām ar To Kungu ir mūsu pievēršanās auglis. Nodošanās mūsu Glābējam un Viņā

Baznīcai veido mūsu raksturu un stiprina mūsu garu tādā veidā, ka tad, kad mēs satiksim Kristu, Viņš mūs apskaus un teiks: „Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps” (Mateja 25:21).

Pastāv atšķirība starp nodomu un rīcību. Tie, kas tikai domā uzņemties saistības, varēs atrast attaisnojumu jebkurā situācijā. Tie, kas patiešām ir uzņēmušies saistības, droši stājas pretī saviem izaicinājumiem un paši sev saka: „Jā, tas būtu ļoti labs iemesls, lai kavētos, bet es esmu noslēdzis derības un es darišu to, ko es esmu apņēmis darīt.” Viņi pēta Svētos Rakstus un nopietni meklē Debesu Tēva vadību. Viņi pieņem un paaugstina savus Baznīcas aicinājumus. Viņi apmeklē savas sanāksmes. Viņi veic mājskološanu vai pilda apmeklējošo māsu aicinājumu.

Vācu sakāmvārds saka: „Solījumi ir kā pilnmēness. Ja tie netiek izpildīti uzreiz, tie dilst dienu pēc dienas.” Mēs kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi esam apņēmušies iet pa ceļu, pa kuru gāja Kristus mācekļi. Mēs esam apņēmušies sekot mūsu Glābēja piemēram. Iedomājieties tikai, kā tiks svētīta un pārveidota pasaule uz labo pusi, ja visi Tā Kunga Baznīcas locekļi dzīvos atbilstoši savam patiesajam potenciālam — pievērsti līdz dvēseles dziļumiem un apņēmušies celt Dieva valstību.

Kaut kādā ziņā katrs no mums stāv izvēles priekšā, vērojot ūdeni no augšas. Mana lūgšana ir, lai mums būtu ticība spert soli uz priekšu, ar drosmi stāties pretī bailēm un šaubām un pateikt pašiem sev: „Es esmu uzņēmis saistības!”

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA

„Viens veids, kā palīdzēt tiem, kuri mācās, saprast evaņģēlija principus, ir likt viņiem zīmēt. Zīmējumi ļaus tiem izpētīt evaņģēlija stāstus un principus, kā arī paust savu viedokli un sajūtas attiecībā uz šiem stāstiem un principiem” (*Teaching, No Greater Call* [1999], 166).

Apsveriet iespēju, izlasot šo rakstu, apspriest mācību par nodošanos evaņģēlijam un palūgt tiem, kuri vēlas to darīt, uzzīmēt kādu evaņģēlija darbību, kas uzskatāmi parāda šo apņemšanos. Jaunākiem bērniem varētu būt nepieciešami ieteikumi attiecībā uz to, ko zīmēt.

JAUNIEŠI

Viss, ko es varu dot

Alise Hansena

Es biju noraizējusies par to, kā es samaksāšu par lietām, kuras gribēju darīt vasarā: par nodarbībām un praktiskiem semināriem, par vasaras nometni un citām lietām. Man likās, ka sākšu raudāt. Tad es atcerējos visu to, ko man mācīja par uzticēšanos un ticību Tam Kungam. Es nolēmu uzticēt šo situāciju Tam Kungam un paļauties uz to, ka, ja tā būs Viņa griba, Viņš nodrošinās ceļu.

Neilgi pēc tam mana mamma atrada neizmantotu čekku par darbu, kuru es biju veikusi agrāk tajā pašā gadā, un nākamajā dienā pa pastu es saņēmu nelielu naudas balvu par otro vietu sacensībās. Tā man bija liela liecība, ka Dievs dzīvo, ka Viņš mīl mani, rūpējas par mani un nodrošinās mani.

Es biju pateicīga mīlestībā savam Debesu Tēvam un Glābējam. Es jutos ļoti saviļņota! Es ilgojos izrādīt to, cik pateicīga es esmu, lai slavētu Dievu tik labi, cik vien es varu, un dalīties šajās sajūtās. Citi to izrādīja, sakomponējot dziesmu, sarakstot dzeju vai uzgleznojot bildi, bet es nejutos piemērota nevienai no šīm darbībām. Es sapratu, ka vienīgais, ko es varētu dot, kas būtu piemērots cildinājums, būtu mana dzīve — esot par „paraugu ticīgajiem” (1. Timotejam 4:12), lai ziedotu savu dzīvi Kristum. Tas ir viss, ko Viņš lūdz, un tas ir viss, ko es varu dot.

© 2011 by Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības saglabātas. Printed in Germany. Angļu val. teksta apstiprinājums: 6/10. Tulkojuma apstiprinājums: 6/10. *First Presidency Message, July 2011* tulkojums. Latvian 09767 153

Ticība • Ģimene • Palīdzība

Nāciet uz templi un iegūstiet savas svētības

Studējiet šo materiālu un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras jūs apmeklējat. Izmantojiet jautājumus, kas palīdzēs jums stiprināt māsas, kuras jūs apmeklējat, un padarīt Palīdzības biedrību par aktīvu savas dzīves sastāvdaļu.

Māsas, mēs esam ļoti svētītas. Glābējs ir šis Baznīcas galva. Mūs vada dzīvi pravieši. Mums ir Svētie Raksti. Un mums ir daudz svētu tempļu visā pasaulē, kur mēs varam saņemt priekšrakstus, kas ir nepieciešami, lai palīdzētu mums atgriezties pie mūsu Debesu Tēva.

Pirmkārt, uz templi mēs dodamies sevis dēļ. „Tempļa galvenais mērķis,” paskaidroja elders Roberts D. Heilzs no Divpadsmit apustuļu kvoruma, „ir nodrošināt priekšrakstus, kas ir nepieciešami mūsu paaugstināšanai celestiālajā valstībā. Tempļa priekšraksti vada mūs pie mūsu Glābēja un dod mums svētības, kas gūstamas, pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Izpirkšanai. Templi ir izcilākās zinību gūšanas vietas, kas zināmas cilvēkam, sniedzot mums zināšanu un gudrību par pasaules Radīšanu. Norādījumi, kas tiek doti endamentā, sniedz mums vadību, kā mums jāuzvedas mūsu dzīvē šeit mirstībā. . . . Šis priekšraksts sastāv no vairākiem norādījumiem par to, kā mums jādzīvo, un derībām, kuras mēs noslēdzam, lai dzīvotu taisnīgi, sekojot mūsu Glābējam.”¹

Taču ar to nebeidzas mūsu tempļa kalpošana. Prezidents Boids K. Pekers, Divpadsmit apustuļu

kvoruma prezidents, mācīja: „Kad darbosieties par aizstājēju kādam, kurš ir devies priekš kara otrajā pusē, jūs varēsiet pārskatīt derības, ko jūs esat noslēguši. Jūsu prātā tiks atsauktas tās dižās garīgās svētības, kas ir saistītas ar Tā Kunga namu. . . . Svētības, kuras jūs varat iegūt svētajā templī, ir koncentrētas derībās un priekšrakstos.”²

Nāciet uz templi un tad nāciet vēlreiz. Tempļa derību noslēgšana un ievērošana noturēs mūs uz ceļa, kas ved uz dižāko no visām svētībām — mūžīgo dzīvi.

**Barbara Tomsone, otrā padomniece
Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā.**

No Svētajiem Rakstiem:

Jesajas 2:3; 1. korintiešiem 11:11; Jāņa atkl. 7:13–15; Mācība un Derības 109

No mūsu vēstures

Pravietis Džozefs bieži runāja ar Palīdzības biedrības māsām viņu sanāsmēs. Laikā, kad tika celts Navū Tempļis, pravietis deva norādījumus, mācot māsām sagatavoties saņemt vairāk zināšanu caur tempļa priekšrakstiem. 1842. gadā viņš teica Mersijai Fildingai Tomsonei, ka endauments „izvedīs tevi no tumsas apbrīnojamā gaismā.”³

Pēc aptuveni aprēķiniem, 6000 Pēdējo dienu svēto saņēma tempļa priekšrakstus, pirms tie izceļoja no Navū. Prezidents Brigams Jangs (1801–1877) teica: „Vēlēšanās, ko izrādīja svētie, saņemt [tempļa] priekšrakstus, bija tik dedzīga un mūsu vēlēšanās kalpot viņiem bija tik kvēla, ka es pilnībā nodevos Tā Kunga darbam templī nakti un dienu, neizmantojot miegam vidēji dienā vairāk par četrām stundām un tikai vienu reizi nedēļā dodoties mājās.”⁴ Tempļa derību spēks un vara stiprināja svētos, kad tie pameta savu pilsētu un templi, lai dotos ceļojumā pretī nezināmajam.

ATSAUCES

1. Roberts D. Heilzs, „Blessings of the Temple,” *Liahona*, 2009. gada okt., 14. lpp.
2. Boids K. Pekers, *The Holy Temple* (1980), 170., 171. lpp.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 414. lpp.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 299. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Kādā pieredzē es dalīšos, lai stiprinātu to māsas, kuras es apmeklēju, apņēmību „nākt uz templi”?
2. Kā es varu iegūt tempļa svētības?

Vairāk informācijas var iegūt
www.reliefsociety.lds.org.